

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/36/2015
Identifikačné číslo spisu:	1508010239
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1508010239.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 31. mája 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvineného G. C. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. decembra 2014, sp. zn. 1To/139/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. C. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 29. mája 2014, č.k. 4T/56/2008-132, bol obvinený G. C. uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/56/08 zo dňa 1. februára 2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/57/10, zo dňa 30. novembra 2010, zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe že:

dňa 31. marca 2007 v čase asi o 03.40 hodine v Bratislave v mestskej časti Petržalka medzi ulicami P. a H. po zastavení osobného motorového vozidla taxislužby J. zn. ŠKODA Fabia EČV: X. - XXXY, ktoré riadil vodič Y. L. a v ktorom sedel na mieste spolujazdca, bol hliadkou Policajného zboru v zložení ppúp. X. a nstrm. X. vyzvaný k preukázaniu totožnosti, na čo pravou rukou podal cez otvorené okienko osobné doklady a ľavou rukou do odkladacieho priestoru pri ručnej brzde medzi sedadlami odložil alobalový šulec, po vystúpení z vozidla bol podrobený tzv. bezpečnostnej prehliadke a alobalový šulec, v ktorom sa nachádzalo 21 ks papierových skladačiek s obsahom tmavohnedého práškoveho materiálu, bol zaistený. Následne bol obmedzený na osobnej slobode a predvedený na útvar Policajného zboru, kde uviedol, že alobalový šulec je jeho, nachádza sa v ňom 21 ks papierových skladačiek s obsahom syntetického, tzv. čierneho heroínu, ktorý si pre vlastnú potrebu zakúpil za sumu 2 000 Sk od neznámej osoby. Následným kriminalisticko - expertíznym skúmaním bolo zistené, že obsahom 21 ks papierových skladačiek je tmavohnedý prášok, homogénny, bez viditeľných prímiesí, farebne a

morfologicky zhodný vo všetkých skladačkách, o celkovej hmotnosti 1.264 mg a že sa jedná o heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu, s priemerným zastúpením účinnej látky 12,6 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), čo zodpovedá 159 mg absolútneho diacetylmorfínu vo forme bázy a 21 jednorazovým dávkam drogy s nižším obsahom účinnej látky.

Heroín (diacetylmorfín) je v zmysle ustanovení zák. č. 139/98 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do prvej skupiny omamných látok.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/7/07, zo dňa 7. mája 2007, právoplatný dňa 30. mája 2007, ktorým bol obvinenému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ a iné Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, 6 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 20 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti vyššie citovanému rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V ako aj obvinený G. C., o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. decembra 2014, sp. zn. 1To/139/2014, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T 56/08, z 29. mája 2014 v celej odsudzujúcej časti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenému podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušil trestné rozkazy Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/103/07, z 24. septembra 2007, a to vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. 1T/7/2007, zo dňa 7. mája 2007, právoplatný 26. marca 2008 a sp. zn. 3T/76/08, z 3. júla 2008, právoplatný 18. septembra 2008 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obvineného proti výroku o vine zamietol.

Podľa § 319 Tr. por. súd odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V zamietol.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote dovolanie, ktoré doplnil podaním prostredníctvom svojej obhajkyne, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. do výroku o uloženom treste. Dôvodil tým, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/126/2009, zo dňa 13. októbra 2009, právoplatný dňa 26. apríla 2011, vo výmere jedného roka mu mal byť započítaný už do rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/56/2008, zo dňa 30. novembra 2010, ktorým bol odsúdený na 8 rokov nepodmienečne, pričom bola použitá asperačná zásada. Ďalej uviedol, že voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/56/2008, z 30. novembra 2010 podal návrh na obnovu konania, ktorej bolo vyhovené a trest mu bol zmenený na 6 rokov nepodmienečne, voči ktorému podal odvolanie a o tomto odvolaní konal krajský súd v

napadnutom rozhodnutí, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Obvinený má za to, že nezapočítaním trestu uloženého v konaní pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 4T/126/2009, zo dňa 13. októbra 2009, Krajský súd v Bratislave v konaní, sp. zn. ITo/139/2014, zo dňa 10. decembra 2014 porušil zákon v časti týkajúcej sa ukladania trestov. Uviedol, že trestný čin, ktorý bol predmetom konania na Okresnom súde Bratislava V, sp. zn. 4T/56/2008, spáchal obvinený dňa 31. marca 2007. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 4T/126/2009, bol vydaný dňa 13. októbra 2009 trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný vinným a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. júna 2010 dospel obvinený k názoru, že nakoľko zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., spáchal dňa 31. marca 2007, teda skôr, než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 4T/126/2009, zo dňa 13. októbra 2009, mal mu byť v konaní na Krajskom súde v Bratislave, sp. zn. ITo/139/2014, uložený súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, do ktorého malo byť zahrnuté i odsúdenie v konaní na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 4T/126/2009. Obvinený trvá na tom, že súd v napadnutom konaní postupoval nesprávne, lebo všetky rozhodnutia vydané po rozhodnom dátume dňa 31. marca 2007 mali byť zrušené a mal mu byť uložený jeden súhrnný trest podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. por. Podľa názoru obvineného, uvedeným postupom došlo k porušeniu zákona v neprospech obvineného. Z uvedených dôvodov preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výroku napadnutého rozsudku a správnosti postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo v zmysle § 386 ods. 2 Tr. por., napadnuté rozhodnutie zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vec prikázal okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V nevyjadril v súdom stanovenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto

obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Pokiaľ ide o vyššie uvádzanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že z obsahu podaného dovolania vyplýva, že obvinený uplatňuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., hoci to explicitne neuviedol v písomných dôvodoch dovolania. Pokiaľ ide o dovolanie obvineného G. C., tak tu treba v prvom rade uviesť, že dovolanie obsahovo zodpovedá jeho skoršej obhajobe. Naplnenie dovolacieho dôvodu spočíva podľa obvineného v porušení zákona v neprospech obvineného v časti týkajúcej sa ukladania trestov, a to pochybení súdu pri uložení súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (nezapočítanie trestu uloženého v konaní pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 4T/126/2009, z 13. októbra 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. júna 2010, v trvaní 1 roka za trestný čin podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. do súhrnného trestu v konaní pred Krajským súdom v Bratislave, sp. zn. 1To/139/2014).

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ako už najvyšší súd vyššie uviedol, pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v cit. ustanovení je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd uvádza, že nie je prípustné preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, skutkový stav teda môže dovolací súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy aj ich hodnotenie súdmi nižších stupňov. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

V prejednávanej veci sa jedná o viacčinný súbeh trestných činov, a to zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo

prekursorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol uložený obvinenému súhrnný trest za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. Ohľadom právnej kvalifikácie konania obvineného sa dovolací súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje námietku obvineného ohľadom nezapočítania trestu uloženého v konaní pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 4T/126/2009, z 13. októbra 2009 do ukladania súhrnného trestu za neopodstatnenú, nakoľko sa s ňou dôkladne vysporiadal odvolací súd na str. 15 napadnutého rozhodnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí krajského súdu, že obvinený spáchal tieto skutky až po rozhodnom dátume na ukladanie súhrnného trestu, t.j. po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/76/2008, z 3. júla 2008, doručeného obžalovanému dňa 9. septembra 2008. V danom prípade je potrebné posudzovať konanie obvineného ako recidívu, keďže obvinený spáchal tieto skutky po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, preto neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci, hoci aj neprávoplatný, rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (viď R 8/1974, uver. Zb. sr. č. 2/74, str. 119).

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že obvinenému bol právoplatne uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávanú trestnú činnosť pripúšťa a tento zároveň nevybočuje z rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom tiež nebolo zistené ani porušenie žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia kogentnej povahy viažuceho sa k rozhodovaniu o treste, ktoré by bolo podraditeľné pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúceho dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto odvolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.